

zagovornik naznanil pritožbo zaradi ničevosti. Dr. Mošé si je pritožbo pridržal. Mnogo bi imeli kritikovati o tem, kako se je vršila obravnava, — kako se je predsednik Heinricher branil slovenščine v obravnavi in kako strašansko je slovenščino trpinčil v branji in govoru, — kako zeló mu je bil Spitaler na srce pri-raščen itd. itd., al nam zadostuje to, da je po poštenih možakih iz vse dežele obsojeno večletno nesramno početje „Tagblattovo“ in njegovih pajdašev. Le nekaj je še, kar nas sili k očitnemu vprašanju in to je: Kakor je iz obravnave razvidno, bila je dvojna vrsta prič v svojih izpovedbah druga drugi strogo nasprotnih kakor noč in dan; vse priče pa so prisegle na svoje izreke, tedaj je ena vrsta prič morala priseči po krivem, — katera?

— (V poslednjih dveh sejah deželnega odbora) je bilo sklenjeno, da se prodaja šolske knjige „latinsko-slovenske vaje“ prof. Žepiča za 1. in 2. gimnazijski razred izroči v Ljubljani bukvarju Kleeru in Blaznikovi tiskarni. Cena obširni trdo vezani knjigi je 2 gold. To šolsko knjigo (prve te vrste v slovenskem jeziku) bodo ravno po tej ceni prodajali tudi bukvarji v Kranji, v Novem mestu, v Celji, v Mariboru, v Ptujih, v Celovcu, v Gorici in v Trstu, ter se imena onih bukvarjev pozneje naznanijo. — Dopis deželnega predsedstva, da je sklep zadnjega deželnega zbora o prikladah na direktne davke in na vžitnino za zemljišno odvezni zaklad za leto 1876 zadobil cesarjevo potrjenje, je bil na znanje vzet. — Na kmetijsko družbo se je obrnil deželni odbor za svet o tem, ali bi se stroški za pokončanje trtne uši in za povračilo škode, ki jo ta mrčes napravi vinorejcem, v smislu §. 19 državne postave od 3. aprila t. l. prevzeli na deželni naklad ali ne.

— „Das ist ja ein gelinder Belagerungszustand für Euch Slovenen“ — nam je rekel v pondeljek neki Nemec na povratku iz Bleda, ko je slišal, da je c. k. deželno predsedstvo Ljubljansko prepovedalo čitalnici in „Sokolu“ sestanek (shod) društev iz sosednih dežel, malo prej pa tudi zabranilo javno nabiro darov za uboge Ercegovince, ki bežijo pred krvoločnim Turkom na zemljo Avstrijsko. — Res prav taka podoba je — mu zavrne Slovenec — in to tem več, če beremo, kako so ravnokar Avstrijski nemci pri „nemškem zaveznem strelu“ slavili veliko Nemčijo ter iz vseh grlov „hoch“ kričali „dem theueren deutschen Vaterlande“, ko je vojvoda Virtenberški strelcev slovesnost končal z besedami: „Sie haben das Wehen des Geistes verstanden, der unser Fest durchzogen, möge dieser Geist ein festes Band sein, das alle deutschen Stämme umschlingt!“ Nad tem „Geistom“ se nihče ne spodtika, ta trdna zveza se ne prepoveduje! In udje konstitucionalnega društva Ljubljanskega tudi so kričali „hoch, hoch das theuere deutsche Vaterland! hoch ein einig Volk von Brüdern!“ Sinovom monarhije Avstrijske pa je prepovedan „sestanek“. — Wie Ihr Slovenen doch kurzichtig seid — kennt ihr denn das alte Sprichwort nicht: „Ja Bauer das ist was anderes?“ — Rekši odide.

— Gosp. profesor Povše je dovršil od ministerstva kmetijstva mu izročeno nalogo in preiskal rodove goveje živine, ki se nahajajo dandanes na Kranjskem, ob enem pa je na prošnjo družbe kmetijske ogledal za rod iz državni podpore po deželi razdeljenih žlahnih juncev in telic. Radostni slišimo, da mu je ta ogled kazal očiten napredek o govedoreji.

— Gosp. profesor Haberlandt, od ministerstva kmetijstva iz Dunaja poslan, da ogleda na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem kmetijske in kovaške

šole, je pretekli teden po ogledu grajščine Grm poleg Novega mesta vrnivši se v Ljubljano ogledal tukajšnje kovaško in živinozdravniško šolo ter vso njeno napravo z gorko besedo pohvalil.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Premoženje ranjcega cesarja Ferdinanda, ki se je po oporoki njegovi že izročilo Njemu Velič. cesarju Francu Jožefu, znaša z všteto vrednostjo grajščin, obligacij itd., blizo 30 milijonov gold.

— Ko je nedavno slavni prof. Rokitski se v zanimivem govoru poslovil od učiteljstva svojega, je med drugim se odločno izrekel zoper žensko osvoboditev (emancipacijo), pa tudi ostro grajal postavu nove ère, po kateri mora 70 let star profesor popustiti učiteljstvo, če tudi je še telesno in duševno zmožen za to; rekel je, da še malokdaj je bila tako nerodna postava dana, kakor je ta, po kateri utegne učiteljstvo mnogokrat najboljšo moč zgubiti.

Moravsko. Iz Brna. — Podoba je bila, da se upor tukajšnjih delavcev zoper fabrikante bode mirno poravnal; al temu žalibog ni tako. Veliki fabrikantje ostanejo trdovratni in nočejo delavcem zboljšati plače, zato mnogo njih zapušča Brno; to pa škoduje manjšim fabrikantom.

Hrvaška. Iz Zagreba. — Deželni zbor je sklican na 23. dne t. m. ter bode zdaj trajal le do srede septembra meseca.

Ogersko. — Magjarski vladni časnik piše, da ministerstvo namerava tuje naselnike na Ogersko vabiti in s tem število delavcev in bogastvo dežele pomnožiti. Al veliko vprašanje je, ali bo kak tujec tudi pod ugodnimi pogoji veselje imel naseliti se v deželi, katera hoče vse druge narode potopiti v magjarizem.

Laško. — Liberalci upijejo in zabavljajo strašansko, da so pri volitvah občinskih v nekaterih mestih klerikalci zmagali. No, liberaluhi še v občinskem zastopu ne privoščijo sedežev možem takim, ki niso vere zatajili!

Francosko. Iz Pariza. — Državni zbor je odložil svoje delovanje do 4. novembra, potem ima hitro dovršiti še nekatera dela, in ko bodo ta dokončana, bode zbor razpuščen. Ali bode pač glavno delo tega državnega zbora dolgo življenje imelo?

Turška. Najnovejša poročila so ta, da se je upor vnel zdaj tudi v Bosni. V Ercegovini je na nogah že čez 8000 mož zoper Turke, in ti so bili na več krajih že tepeni. Največa moč je okoli Trebinj, tudi Metković je že v njih rokah. Pri teh je tudi tisti g. Hubmayer, ki je oni mesec podal se iz Ljubljane tje, in sicer je poveljnik topničarstva, ker je bil prej topničarski podčastnik. Prostovoljci deró od vseh krajev skup, Dalmatincev in Črnogorcev je posebno veliko med njimi. Avstrijska vlada je čudno neutralna postala; dovoljuje namreč Turkom, spravljati pri Kleku svoje čete na suho, Dalmatinske meje pa jo zastavila in brani prostovoljcem čez nje. Turška je sklenila 20.000 vojakov poslati na bojišče. Skupno število njene vojne v Carigradu, Šumli in Monastiru ne znaša zdaj več kot 35000 pešcev, 6000 konjikov in 3 topničarske polke, pa se dá pomnožiti na 60.000 mož.

Srbska. — Narod sili na boj in je sprejel kneza s klici: Ne „Natalije“, ampak „batalijo“ bi si bil moral zdaj izvoliti. Dolgo se Srbi knezu ne bodo dali držati, da ne bi pomagali upornikom.